

عنوان مقاله:

واکاوی اثرات ژئومورفولوژی کارست و خشکسالی بر ویژگی های کمی- کیفی منابع آب کارستی محدوده تاقدیس گرین (استان لرستان)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و مخاطرات محیطی، دوره 8، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

منصور پروین - دانشگاه پیام نور

رامین حاتمی فرد - دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

کارست مجموعه ای از فرایندهای زمین شناسی و پدیده های حاصل از انحلال سنگ ها در نتیجه بازشدگی ها، تخریب و تجزیه سنگ ها است که رژیم هیدرولوژیکی، شبکه زهکشی و لندفرم های خاص را به وجود می آورد. هدف این پژوهش ارزیابی تأثیر توسعه ژئومورفولوژی کارست و رخدادهای خشکسالی بر ویژگی های کمی و کیفی آبخوان های کارستی تاقدیس گرین می باشد. برای این منظور چشمه های امیر، چناره، آهنگران، لاغری و تیمور در یک دوره 15 ساله (1380-1394) مورد مطالعه قرار گرفتند. با استفاده از روش SPI میزان خشکسالی و تأثیر آن در منطقه ارزیابی گردید. همچنین میزان توسعه کارست در هر آبخوان براساس روش مالیک و وکتوا مشخص گردید. با توجه به ارزیابی های هیدرودینامیکی، درجه توسعه یافتگی کارست در آبخوان چشمه های امیر و چناره بین 5/2 تا 7/2 بوده و دارای سیستم غالب جریان افشان و زیر رژیم های خطی می باشند. آبخوان چشمه آهنگران دارای درجه توسعه کارست 3/4 بوده و سیستم جریان آن ها از نوع مجرای- افشان می باشد. آبخوان چشمه های لاغری و تیمور دارای درجه توسعه کارست 5/5 و سیستم جریان مجرای می باشد. با توجه به توسعه متفاوت ژئومورفولوژی کارست می توان گفت که در چشمه های لاغری و تیمور به علت پایین بودن اثر حافظه و توسعه یافتگی آبخوان، واکنش دبی به تغییرات بارشی دارای تأخیر زمانی کوتاه مدت بوده است. اما در چشمه های امیر و چناره به علت توسعه اندک کارست، تأثیر خشکسالی با تأخیر حدود 24 ماهه مواجه بوده است. بر اساس نتایج هیدروشیمیایی بالاترین و پایین ترین مقادیر TDS به ترتیب در چشمه های چناره و آهنگران وجود دارد. همچنین بالاترین و پایین ترین مقادیر TH به ترتیب مربوط به چشمه های آهنگران و تیمور بوده است.

کلمات کلیدی:

ژئومورفولوژی، تاقدیس گرین، کارست، خشکسالی، SPI

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1177933>

